

5393. Ite. Beh. af Lovf. om Pension for Korpssøge S. C. Møller. 5394

engang anses for juridisk godtgjort, at han har modtaget saadanne Bøvels for at stille de vedkommende Syge bedre. Hvad der imidlertid maa anses for godtgjort ved Forhørene, er, at Dr. Møller har været ilde lidt af Soldaterne ved de forskellige Afdelinger, hvorved han har gjort Tjeneste, og at denne Stemmning imod ham er foranlediget ved hans ualmindelige Hårdhed imod sine Patienter, idet han nemlig i Stedet for at soignere dem og pleie dem har udskældt dem og sigtet dem for at være Simulanter osv., og det er oplyst, at han tillige ansaas for at være en Mand, der tog imod Stikpenge til Skade for sin Stilling som Embedsmand. Altsaa disse Oplysninger som ere fremkomne gjennem de Forhør, der ere optagne siden den sidste Forhandling her i Salen, angaaende Pension til Dr. Møller, bringe ikke noget efter Lovgivningens juridiske Bevis for, at han har gjort sig skyldig i at modtage Stikpenge, og naar Udvalget gjør Thinget det Forslag, desuagtet at nægte Dr. Møller Pension, saa er dette ikke støttet væsentlig paa, hvad der er oplyst siden sidste Samling, men hovedsagelig paa den Dom, der i August 1870 overgik ham ved den Stabskrigsret ved 6te Bataillon, en Dom, som senere er bleven allerhøiest stadfæstet. Ved denne Dom blev Dr. Møller idømt een Maanedes Fængningsarrest af anden Grad for et Forhold, som maa anses for opværende, idet han, skjøndt Læge, skjøndt ansat af Staten til at drage Omhu for en syg Soldats Helbredelse, overfalder denne Soldat voldelig med Hug og Slag og derhos med Skjældsord og mishandler ham paa et offentligt Sygehus, hvis Forstander han var, mishandler ham paa en opværende og uærværdigende Maade, uærværdigende ikke blot for Embedsmanden, men ogsaa for Soldaten. Denne Soldat var endog gift og Familiefader. Det kan dog ikke være Meningen med den almindelige Børnepligt, at Statens unge Mænd skulle møde til Krigstjeneste og være underkastede ubli Mishandling af dem, der skulle pleie

dem og sørge for at skaffe dem deres Forlig-
hed tilbage, naar de miste den i Statens Tjeneste.
Derfor er det, at Udvalget finder det Forhold,
som det er oplyst, at Dr. Møller har gjort sig
skyldig i under sin Tjeneste som Korpssøge
ved Sygehuset i Viborg, at være af den
Slags, at han ikke fortjener noget Pension.
Det blev han kun dømt til een Maanedes Fæng-
ningsarrest af anden Grad, men om denne
Straf udtaler Generalauditeuren i sin Rela-
tion, at den var meget mild, og det er derhos
formentlig ikke efter Straffens Størrelse, at
man skal bedømme en Embedsmands Forhold,
men efter Beskaffenheden af den Gjerning,
hvorfor der er overgaaet ham Straf. Udval-
get har været af den Mening, at denne Dom
i Forbindelse med, hvad der ellers senere er
oplyst om Dr. Møllers hele Forhold, maatte
berøve ham Ret til at nyde Pension, thi
hvorledes man end bedømmer de senere frem-
komne Oplysninger, saa er det utvivlsomt, at
der derved er dannet et moralsk sandt Grund-
lag for de Udtalelser, som flere af Thingets
Medlemmer tilfode sig i forrige Samling om
Dr. Møllers Forhold med at tage Gaver for
Opfyldelsen af sine Handlinger som Embeds-
mand. Derfor mener Udvalget, at Sagen ikke
ligger for aldeles kaaledes som dengang, da den i
forrige Samling forelagdes Rigsdagen. I for-
rige Samling vedtog Thinget ved 2den Be-
handling at tilstå Dr. Møller en Pension af
200 Rd., medens den høitærede Ministers
Begjæring gif ud paa 250 Rd., men efter en
formentlig Overveelse af de Omstændigheder, som
ere komne frem ved den omtalte Krigsrets-
dom, en Dom, ifølge hvilken det fra Regje-
ringens Side er blevet anset for afgjort, at
den Paagjældende ikke kunde have den lovlige
Udgang til Pension, og med Henblik paa de
nyttig erhvervede Oplysninger har Udvalget
troet at burde gjøre den Indstilling til Thinget,
at Dr. Møller maa anses for uærværdig
til Pension. Men de personlige Forhold,
hvorunder han lever, have bevæget Udvalget til
at foreslaa Thinget at give ham en aarlig Un-